

عنوان مقاله:

شگردهای ترجمه از عربی به فارسی در گلستان سعدی و بهارستان جامی براساس رویکرد مقصدگرا

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 12، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عبدالباسط عرب یوسف آبادی - استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

اویس محمدی - استادیار، رشته زبان و ادبیات عربی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران

فائزه عرب یوسف آبادی - دانشیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

خلاصه مقاله:

گلستان سعدی و بهارستان جامی آثار منظوری به زبان فارسی است که به دلیل تبحر نویسندگان این دو اثر به زبان عربی و فارسی و برخورداری از دانش بلاغی و زبانی، در ترجمه عبارات عربی موجود در این دو کتاب از شگردهای قابل توجهی استفاده شده است. در این پژوهش بر مبنای رویکرد مقصدگرا در ترجمه، عبارات ترجمه شده عربی در آثار مذکور بررسی شده است. اساس این رویکرد آن است که مترجم تلاش می کند در برابر عناصر زبان و متن مبدأ، عناصری معادل از زبان مقصد برگزیند و با کمک شگردهایی خاص، تمام معنای یافت موردنظر را وارد زبان مقصد کند و تنها به انتقال معنای صریح بسنده نکند. هدف پژوهش آن است که شگردهای ترجمه از عربی به فارسی در گلستان سعدی و بهارستان جامی استخراج و میزان تعهد سعدی و جامی به زبان مقصد بررسی شود. نتایج نشان می دهد که با توجه به اینکه بهارستان جامی که به شیوه گلستان سعدی و به تقلید از آن نوشته شده است، شگردهای ترجمه عبارات عربی به فارسی در این اثر نیز شباهت قابل توجهی به گلستان دارد؛ بر این اساس، برجسته ترین شگردهای رویکرد مقصدگرا در ترجمه عبارات عربی گلستان و بهارستان به ترتیب عبارت است از: انتقال، ناهمگون سازی، افزوده سازی و ابهام زدایی.

کلمات کلیدی:

شگردهای ترجمه، گلستان سعدی، بهارستان جامی، رویکرد مقصدگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635385>

